

۶ - عبودیت

و نیز در شرح کوثر از حضرت نقطه است قوله الاعلی: قل انی عبد الله مصدق لما معکم من حکم القرآن... و اشهد انی عبدک
آمنت و اعترفت بقدرتک الخ

و در باب اول از واحد تاسع بیان است قوله الاعلی: نقطه بیان عبدی بوده مخلوق و مرزوق و مولود و موروث و آنچه من الله
تکلم نموده ازو است نه ازو که کسی غلو نماید و از حد عبودیت تجاوز نکند .

و از حضرت بهاء الله در سوره الملوک است قوله الاعلی: و ما انا الا عبد آمنت بالله و آیاته و رسله و ملائکته و یشهد حیثند
لسانی و قلبی و ظاهری و باطنی بانه هو الله لا اله الا هو ما سواه مخلوق بامرہ و منجعل بارادته لا اله الا هو الخالق الباعث
المحیی المیت و لکن انی حدثت نعمة التي انعمني الله بجوده و ان كان هذا جرمی فانا اول المجرمین و اکون بین ایدیکم مع اهلی
فافعلوا ما شئتم و لا تكونن من الصابرين لعل ارجع الى الله ربی فی مقام الذی یخلو فیہ عن وجوهکم و هذا منتهی املی و بغیتی
و کفی بالله علی نفسی لتعلیم و خبیر .

و در دعاء یدعوه محیی الانام فی الايام قوله الاعلی: بسم الله الاعظم الامنع الاقدس العلی الابهی سبحانک اللهم یا الهی تسمع
حنینی کحنین الثکلی و طرفی الی الافق الاعلی تری و لا تری الی متی یا الهی ترکتنی هولاء الذین کفروا بنعمتک و جاحدوا بآیاتک
و انکروا حقک و اعترضوا علیک و اعرضوا عنک خلصنی یا الهی بفضلك و رحمتک ثم اظهر ما وعدتني... یا محبوب الهاء و
مقصود الهاء كلما سترت نفسی اظهرتها بامرک و كلما فررت منهم ارجعتنی الیهم بقدرتک و سلطانک... و ما الذ عبودیتی لنفسک
و قد بلغت فیها الی مقام كلما اشاهدا رضا احب ان اکب بوجهی علیها خاضعاً لوجهک و ساجداً لنفسک فوعزتک لو لم اکن
ناظراً الی قضائک المحتوم ما اظهرت نفسی الا بالعبودية الصرفة بین بریتک و لکن انت قضیت بقدرتک ما اردت و امضیت ما
شئت لیثبت ما نزل فی البیان و الا انی اجیبت بان اخضع لكل وجهه كان خاضعاً لوجهک ان الذین تجاوزوا عن عبودیتک
اولیئک ما وجدوا لذتها اسألک یا مالک ممالک البقاء بان توفقنی و احببتی علی خدمتک و العبودية فی کل شأن لنفسک .

و در مناجاتی در ایام صیام قوله الامنع و ما کان مقصودی یا الهی فیما نطقت به بین یدیک الا لیظهر عبودیتی بین بریتک و
یشهد کل بانی انا السائل و انک انت المسؤول و انی انا الداعی و انک انت المجیب و الا فو عزتک مرادی ما اردت و مقصودی
ما قضدت و املی ما قضیت من فرق بین مشیّتی و مشیّتک انه کفر بک و اتخذ لک شریکاً فی ملکک و بمشیّتی اظهرت مشیّتک
لو لا هی ما کانت هی مرادی فداک یا مراد الهاء مقصودی فداک یا مقصود الهاء مشیّتی فداک یا مضرّم نار الهاء و یا ایها
المشتعل فی صدر الهاء و یا ایها الناطق بلسان الهاء و در کتاب بدیع قوله الابداع و این غلام جز عبودیت صرفه دوست

نداشته فوالذی نفسی بیده عبودیت محبوب جانم بوده بشأنی که کلما اشاهد موفقا من مواقف الارض احب ان اخر علیه سجدا .

و در مناجاتی قوله الاعلی: بسم الذی بذکره یحیی قلوب المأ الا علی سبحانک اللهم یا الهی تشهد و تری کیف ابتلیت بعد اذما اردت الا الخضوع لدی باب رحمتک الذی فتحته علی من فی ارضک و سمائک و ما امرتهم الا بما امرتني و ما دعوتهم الا بما بعثتني به و عزتک ما اردت بان استعلی علی احد بشأن من الشؤن و ما اردت ان افتخر علیهم بما اعطیتني بجودک و افضالک لانی لا اجد یا الهی لنفسی ظهوراً تلقاء ظهورک و لا امرا الا بعد اذنک و ارادتک بل فی کل حین نطق فؤادی یا لیت کنت ترابا تقع علیه وجوه المخلصین من احبائک و المقربین من اصفیائک لو يتوجه ذو اذن الی ارکانی لیسمع من ظاهری و باطنی و قلبی و لسانی و عروقی و جوارحی یا لیت یظهر منی ما تفرج به قلوب الذین ذاقوا حلاوة ذکر ربی العلی الاعلی و یصعد بندائی احد الی جبروت امرک و ملکوت عرفانک یا من بیدک ملکوت البقاء و ناسوت الانشاء ان قلت الی الی یا ملاء الانشاء ما اردت بذلك الا امرک الذی به اظهرتني و بعثتني لیتوجهن کل الی مقر وحدانیتک و مقعد عز فردانیتک .

و در لوح خطاب بشیخ محمد تقی نجفی اصفهانی قوله الابهی حق جل جلاله از برای ظهور جواهر معانی از معدن انسانی آمده یعنی مشارق امر و مخازن لثالی علم او چه که انه تعالی غیب مکنون مستور عن الانظار انظر ما انزله الرحمن فی القرآن لا تدركه الابصار و هو یدرک الابصار و هو اللطیف الخیر

و قوله الابهی آنجناب یا غیر گفته سوره توحید را ترجمه نمایند تا نزد کل معلوم و مبرهن گردد که حق لم یلد و لم یولد است و بابها بربوبیت و الوهیت قائل اند یا شیخ این مقام مقام فنای از نفس و بقاء بالله است و این کلمه اگر ذکر شود مدل بر نیستی بحث بات است اینمقام لا املک لنفسی نفعاً و لا ضراً و لا حیاة و لا نشور است...مقصود از ذکر الوهیت و ربوبیت را عباد ملتفت نشده اند چه اگر بیابند از مقام خود قیام کنند و بکلمه تینا الی الله ناطق گردند حضرت خاتم روح ما سواه فداه میفرماید لنا مع الله حالات نحن فیها هو و هو نحن و هو هو و نحن نحن از اینمقام هم گذشته چرا مقامات دیگر را که قلم ابهی نازل ذکر ننموده اند لسان مظلوم در اکثری از ایام و لیالی باین کلمات عالیات ناطق الهی الهی اشهد بوحدانیتک و فردانیتک و بانک انت الله لا اله الا انت لم تزل کنت مقدساً عن ذکر دونک و ثناء غیرک و لا تزال تکون بمثل ما قد کنت من قبل و من بعد اسألك یا مالک القدم بالاسم الاعظم و بتجلیات نیر ظهورک فی طور البیان و بامواج بحر علمک فی الامکان ان تؤیدنی علی یقربنی الیک و یقطعن عن دونک و عزتک یا اله الکائنات و مقصود الممكنات احب ان اضع وجهی علی کل بقعة من بقاع ارضک لعله یتشرف بمقام تشرف بقدم اولیائک...براستی میگویم ولوجه الله میگویم این عبد و این مظلوم شرم دارد خود را بهستی و وجود نسبت دهد تا چه رسد بمقامات فوق آن...و نفسی که باینمقام رسیده البته از نخوت و کبر و غرور مبرا است آنچه گفته شد من عند الله بوده انه شهد و یشهدو هو العلیم الخیر .

و قوله الاعلى: سبحان الله ذكر الوهيت و ربوبيت كه از اولياء و اصفياء ظاهر شده آنرا اسباب اعراض و انكار قرار داده اند حضرت صادق فرموده العبودية جوهره كنهها الربوبية و حضرت امير در جواب اعرابي كه از نفس سئوال نموده ثالثها اللاهوتية الملكوتية و هي قوة لا هوتية و جوهره بسيطة حية بالذات الى ان قال عليه السلام فبى ذات الله العليا و شجرة طوبى و سدرة المنتهى و جنة المأوى حضرت صادق فرموده اذا قام قائمنا اشرفت الارض بنور ربها و همچنين از ابيعبدالله حديث طويل ذكر شده و از جمله نصوص حديث مذکور اين كلمه عليا است فعند ذلك يهبط الجبار عز وجل من الغمام و الملائكة و فى القرآن العظيم هل ينظرون الا ان يأتهم الله فى ظلل من الغمام و در حديث مفصل ميفرمايد يسند القائم ظهره الى الحرم و يمديه المباركة فترى بيضاء من غير سؤ و يقول هذه يدالله و يمين الله هر نحو اين احاديث را معنى نموده اند آثار قلم اعلى را هم معنى نمايند حضرت امير فرموده انا الذى لا بقع عليه اسم و لا صفة و همچنين فرموده ظاهري امامة و باطنى غيب لا يدرك قال ابو جعفر الطوسى قلت لا بيعبدالله انتم الصراط فى كتاب الله و انتم الزكوة و انتم الحج قال يا فلان نحن الصراط فى كتاب الله عز و جل و نحن الزكوة و نحن الصيام و نحن الحج و نحن الشهر الحرام و نحن البلد الحرام و نحن كعبة الله و نحن قبلة الله و نحن وجه الله .

در قرآن كريم است قوله جل و عز و ما رميت اذ رميت و لكن الله رمى و از احاديث قدسيه است يا ابن آدم انا غنى لا افتقر اطعنى فيما امرتك اجعلك غنيا لا تفتقر يا ابن آدم انا حى لا اموت اطعنى فيما امرتك اجعلك حيا لا تموت انا اقول للشئى كن فيكون اطعنى فيما امرتك اجعلك تقول للشئى كن فيكون ما تقرب الى عبدى بمثل اداء ما افترضت عليه و لا يزال عبدى يتنفل حتى احبه و من احببته كنت له سمعا و بصرا ويدا و مؤيدا اذا دعانى احببته و ان سألنى اعطيته و قول النبى عم لى - مع الله وقت لا يسعنى فيه ملك مقرب و لا نبى مرسل كشف المحجوب عن ام سلمه زوج النبى صلى الله عليه و سلم انه سمع خصومة بباب حجرته (و كان ذلك على ارث قديم) فخرج اليهم فقال انما انا بشر و انه ما يأتينى الخصم فلعل بعضكم ان يكون ابلغ من بعض فاحسب انه صادق فاقضى له بذلك فمن قضيت له بحق مسلم فانما هي قطعته من النار فليأخذها او ليتركها رواه البخارى و مسلم كتاب ادب النبى و قال رسول الله انا فيما لم يوح إلى كاحدكم .